

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 672/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 sierpnia 2022 roku sygn. akt VII K 386/22.			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1	<p>apelacja obrońcy i skazanego:</p> <p>1. zarzuty rażącej niewspółmierności kary łącznej orzeczonej wobec skazanego, co jest następstwem obrazy art. 7 kpk i dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (apelacja obrońcy) i nie uwzględnienia w należyтым stopniu okoliczności przemawiających na korzyść skazanego – pozytywnej opinii o skazanym, związku czasowego, przedmiotowego pomiędzy czynami a także sytuacji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny 1</p> <p># niezasadny 2</p>	

osobistej i rodzinnej skazanego i oceny jego zachowania po popełnieniu czynów, co doprowadziło do nieuzasadnionego zastosowania wobec skazanego zasady asperacji, w sytuacji gdy okoliczności sprawy uzasadniały orzeczenie wobec J. S. kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji (apelacja obrońcy i skazanego);

**apelacja
skazanego:**

**2. zarzut błędu
w ustaleniach
faktycznych**

przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia poprzez objęcie karą łączną wyroków nie dotyczących osoby skazanego, z pominięciem „jego” wyroków tj. VII K 681/18 i VII K 884/18;

Zwiążle o powodach uznania zarzutu

<p>za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Na wstępie sąd odwoławczy podnosi, iż wyroki Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim VII K 117/18 i Sądu Rejonowego w Opocznie VII K 172/21 dotyczą osoby skazanego J. S. syna H. i Z. urodzonego (...) w O. – stąd zarzut dotyczący objęcia wyrokiem łącznym orzeczeń „niedotyczących” skazanego, jest błędny. Sam także skazany we wniosku o wydanie wyroku łącznego inicjującym przedmiotowe postępowanie (k.4) wnioskował o objęcie wyrokiem łącznym właśnie tych dwóch w/w spraw, a nie przywołanych w apelacji sygnatur VII K 681/18 i VII K 884/18 (takowych brak jest w karcie</p>	

karnej
skazanego
k.10-11)

Obrońca
oskarżonego w
swojej apelacji
wskazuje, że
błędna ocena
zabranych w
sprawie
dowodów
poprzez ich
dowolną, a nie
swobodną ocenę
doprowadziła do
wymierzenia
oskarżonemu
rażąco
niewspółmiernej
kary łącznej
pozbawienia
wolności w
wyroku sądu I
instancji.

Identyczny
zarzut postawił
w swojej apelacji
sam skazany,
przy czym łączył
go z bliskim
związkiem
czasowym i
podobieństwem
popelnionych
czynów oraz
swoim
zachowaniem w
jednostce
penitencjarnej.
Zarzuty te
należało uznać
za chybione.

W pierwszej
kolejności sąd
okręgowy
zwraca uwagę,
że sąd I
instancji błędnie

określił zakres przewidzianej w przedmiotowej sprawie możliwej do orzeczenia kary łącznej (czy to na skutek błędnego rozumienia mocy obowiązującej przepisu art. 86§4 kk, czy to na skutek omyłki „matematycznej”).

Sąd Rejonowy w swoim uzasadnieniu wskazał, że najniższa dopuszczalna do wymierzenia wobec skazanego - przez przepis art. 86 § 1 kk (w brzmieniu przed dniem 24 czerwca 2020 r.) kara łączna, to kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, jako „najwyższa z kar jednostkowych” orzeczonych za zbiegające się przestępstwa – co nie jest to prawdą.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar

wymierzonych
za poszczególne
przestępstwa do
ich sumy.
Zgodnie zaś z
art. 86 § 4 kk
Zasady wymiaru
kary łącznej
określone w
§ 1-3 stosuje
się odpowiednio,
jeżeli
przynajmniej
jedną z kar
podlegających
łączeniu jest
już orzeczona
kara łączna. Tym
niemniej istotny
jest tu wyrok TK
z 18.04.2019 r.,
K 14/17, OTK-
A 2019, nr 18
LEX nr 2645349
odnoszący się do
tego przepisu.

**Trybunał
stwierdził, iż
przepis ten w
zakresie, w
jakim
różnicuje
sytuacje osób,
wobec
których
zastosowanie
miała już
wcześniej
instytucja
kary łącznej,
od osób, co
do których
ta instytucja
zastosowania
nie miała, w
ten sposób, że
umożliwia w
stosunku do
tej pierwszej
kategorii**

**osób
podwyższenie
dolnej
granicy kary
łącznej**, a także
orzeczenie kary
rodzajowo
surowszej, tj.
kary 25 lat
pozbawienia
wolności, **jest
niezgodny z
art. 32 ust.
1 Konstytucji
Rzeczypospolitej
Polskiej.**

Wobec treści
tego wyroku,
sąd I instancji
powinien przy
ocenie dolnej
granicy kary
łącznej
orzekanej w
wyroku łącznym
brać pod uwagę
najwyższą z kar
jednostkowych
orzeczonych za
zbiegające się
przestępstwa, do
ich sumy i przy
uwzględnieniu
tego, że w
skład tej sumy
wchodzić winny
kary łączne.
Tym sposobem,
nie różnicuje
się niekorzystnie
skazanych
wobec których
zastosowano
instytucję kary
łącznej w
zakresie jej
dolnej granicy.

Sąd odwoławczy
zauważa także,

że jednocześnie z powyższym sądem meriti przyjął, że kara minimalna, jaką mógł wymierzyć J. S. jest „najwyższą z kar jednostkowych (a więc poprawnie opisał tą granicę) ustalając jednocześnie – już błędnie, iż jest to kara 3 lat i 6 miesięcy, zamiast 3 lat pozbawienia wolności.

Analiza akt sprawy wskazuje, iż najwyższa z orzeczonych kar jednostkowych podlegających łączeniu to kara 3 lat pozbawienia wolności, orzeczona w pkt 1B sentencji wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 10 czerwca 2019 roku sygn. akt II K 117/18. Tym samym zgodnie z art. 86 § 1 i § 4 kk (w brzmieniu przed dniem 24 czerwca 2020 r., z uwzględnieniem w/w orzeczenia Trybunału) sąd I instancji przy

wymiarze kary mógł orzec karę łączną od 3 lat pozbawienia wolności do 5 lat i 6 miesięcy tj. do sumy kar łącznych orzeczonych w wyrokach.

Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej, należy stwierdzić, iż kara łączna jest instytucją mającą na celu racjonalizację wymiaru kary, nie może być jednak sprzeczna z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, w ten sposób, iż premiuje sprawców wielokrotnych niższym wymiarem kary w wyniku orzeczenia kary łącznej. (za: Wyrok SA w Białymstoku z 22.10.2019 r., II AKa 182/19, LEX nr 3222191). Sąd okręgowy podziela

zapatrywania sądu rejonowego co do ustalonego w sprawie stanu faktycznego.

Korzystniejszym dla skazanego jest orzeczenie kary łącznej, w oparciu o treść art. 4 §1 kk w brzmieniu na datę, 23 czerwca 2020r.

Sąd I instancji prawidłowo ocenił, a także właściwie zważył okoliczności wskazywane przez skarżącego przy wymiarze orzeczonej kary łącznej takie jak jego stopień resocjalizacji, warunki osobiste, czy bliskość czasowa i podmiotowa popełnionych przez skazanego przestępstw.

Podkreślić należy tylko, że skazany jest sprawcą wielokrotnym, popełnił wiele czynów o znacznej społecznej szkodliwości, jednocześnie wykazując całkowite lekceważenie dla porządku publicznego – co więcej popełniał

przestępstwa
będąc uprzednio
skazanym za
czyny bardzo
podobne. Te
aspekty zdają
się skarżący
umykać, przy
ocenie
całości kształtu
sprawy.
Okoliczności te
negatywnie
wpływają na
ocenę
kryminologiczną
skazanego i
sugerują, że nie
jest on w stanie
funkcjonować na
wolności bez
popęłniania
przestępstw.
Wobec
powyższego sąd
okręgowy ocenił,
iż wymiar kary
jaki sąd
rejonowy
wymierzył
skazanemu jest
co do zasady
prawidłowy, w
tym sensie, że
sąd rejonowy
stosując zasadę
aspekcyjności
poprawnie
ulożował karę
w odpowiednim
miejscu między
jej dolną, a
górną granicą.
Zastosowanie w
przedmiotowej
sprawie
wnioskowanej
przez apelantów
zasady pełnej
absorbencji, w

istocie biorąc pod uwagę powyższe rozważania, prowadziłyby do premiowania popełnienia wielu przestępstw, a w następstwie do demoralizacji sprawcy i przekreślenia idei sprawiedliwej represji za popełnione czyny.

Jednocześnie Sąd odwoławczy dostrzegając w/w pomyłkę sądu rejonowego co do dolnej granicy kary łącznej - przez pryzmat art. 440 kpk, a także uznając że w tej sytuacji jej wymiar jest rażąco niesprawiedliwy obniżył skazanemu orzeczoną karę łączną o 6 miesięcy - pozostając jednocześnie w niemal tej samej „odległości” od dolnej granicy, w jakiej orzeczono karę w wyroku sądu I instancji.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie wobec skazanego kary łącznej na zasadzie pełnej absorbcji;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec tego, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodziły podstawy do orzeczenia kary łącznej na zasadzie pełnej absorbcji, wniosek obrońcy i skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	- granice kary łącznej;	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		

ZSTRZYGNIECIE

<p>- podniesiono powyżej w punkcie 3.1.;</p>		
<p>5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1-wyrok sądu I instancji w innym zakresie niż wymieniono w pkt 5.2.;</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Wobec tego, iż nie pojawiły się okoliczności które nakazywały by zmianę w innym zakresie, niż te z pkt 1 sentencji wyroku, wyrok w pozostałym zakresie należało</p>		

utrzymać w mocy.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
o.o.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
o.o.1 Wyrok sądu I instancji w zakresie jego komparacji i wymiaru kary łącznej.		
Zwięźle o powodach zmiany		
Sąd I Instancji w komparacji swojego wyroku ogólnikowo i omyłkowo opisał wyroki, z których kary podlegały łączeniu, w szczególności nie opisał wysokości kar jednostkowych, bądź nie wskazał, iż orzeczone zostały kary tak jednostkowe, jak i łączne – w szczególności nie opisał, ani nie wymienił kary będącej w przedmiotowej sprawie		

„najwyższą z kar jednostkowych” stanowiących dolną granicę kary łącznej.

Sąd odwoławczy, uznał iż właściwym jest zmienić komparycję wyroku sądu I instancji, w ten sposób, że wskazano wszystkie kary jednostkowe i łączne orzeczone wyrokami sygn. akt II K 117/18 i II K 172/21.

W zakresie zmiany wymiaru kary łącznej przez jej obniżenie, sąd odwoławczy odsyła do rozważań z pkt 3.1 uzasadnienia, gdzie wskazano skąd wynika przedmiotowe obniżenie.

**0.15.3.
Uchylenie
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

**0.15.3.1.
Przyczyna,
zakres i
podstawa**

prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia i umorzenia wskazanem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania			

prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3 i 4	Zgodnie z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18 z późn. zm.) sąd odwoławczy zasądził na rzecz adw. E. M. kwotę 120 zł	

podwyższoną o podatek od towarów i usług, za obronę w sprawie o wydanie wyroku łącznego na etapie postępowania odwoławczego.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk sąd odwoławczy postanowił zwolnić oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych albowiem, jest on osobą odbywającą długoletnią karę pozbawienia wolności, tym samym jego możliwości zarobkowania są istotnie ograniczone, a obowiązek zapłaty kosztów po opuszczeniu zakładu karnego, byłby nieuzasadnioną przeszkodą w dążeniu do normalizowania sytuacji skazanego po odbyciu kary.

7. **PODPIS**

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca skazanego J. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 29 sierpnia 2022 roku sygn. akt VII K 386/22		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia	
------------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	skazany J. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 29 sierpnia 2022 roku sygn. akt VII K 386/22		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana